

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 15. novembra 2012 *

Obsah

I	– Právny rámec	4
	A – Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001)	4
	B – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP	4
	C – Nariadenie (ES) č. 2580/2001	5
II	– Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné akty	6
III	– Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok	9
IV	– Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom	11
V	– O odvolaniach	12
	A – O odvolaní odvolateľky (C-539/10 P)	12
	1. Argumentácia účastníkov konania	12
	2. Posúdenie Súdnym dvorom	12
	B – O odvolaní Holandského kráľovstva (C-550/10 P)	13
	1. Argumentácia účastníkov konania	13
	2. Posúdenie Súdnym dvorom	14
	a) Výklad článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931	15
	b) Požiadavky vyplývajúce z článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931	16
	C – O vzájomnom odvolaní uvedenom odvolateľkou vo veci C-550/10 P	
VI	– O žalobe pred Všeobecným súdom	18

* Jazyk konania: holandčina.

A – O prvom žalobnom dôvode	19
B – O treťom žalobnom dôvode	20
C – O druhom a štvrtom žalobnom dôvode	20
1. Argumentácia účastníkov konania	20
2. Posúdenie Súdnym dvorom	21
D – O piatom žalobnom dôvode	22
1. Argumentácia účastníkov konania	22
2. Posúdenie Súdnym dvorom	23
VII – O trovách	24

„Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Boj proti terorizmu — Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Spoločná pozícia 2001/931/SZBP — Článok 1 ods. 4 a 6 — Nariadenie (ES) č. 2580/2001 — Článok 2 ods. 3 — Zaradenie organizácie do zoznamu osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov a jej ponechanie na ňom — Podmienky — Rozhodnutie prijaté príslušným orgánom — Zrušenie vnútroštátneho opatrenia — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť odvolania — Právo na ochranu vlastníckeho práva — Zásada proporcionality — Článok 253 ES — Povinnosť odôvodnenia“

V spojených veciach C-539/10 P a C-550/10 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 18. a 23. novembra 2010,

Stichting Al-Aqsa (C-539/10 P), so sídlom v Heerlene (Holandsko), v zastúpení: J.G. Uiterwaal a A. M. van Eik, advocaten,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: E. Finnegan, B. Driessen a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporujú:

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: C. M. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,

Európska komisia, v zastúpení: S. Boelaert a P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

a

Holandské kráľovstvo (C-550/10 P), v zastúpení: C.M. Wissels a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Stichting Al-Aqsa, so sídlom v Heerlene (Holandsko), v zastúpení: A. M. van Eik, advocaat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: E. Finnegan, B. Driessen a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: S. Boelaert a P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky tretej komory, sudcovia K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 6. júna 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Stichting Al-Aqsa (ďalej len „odvolateľka“) (C-539/10 P) a Holandské kráľovstvo (C-550/10 P) svojimi odvolaniami navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2010, Al-Aqsa/Rada (T-348/07, Zb. s. II-4575, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zrušil:
 - rozhodnutie Rady 2007/445/ES z 28. júna 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú rozhodnutia 2006/379/ES a 2006/1008/ES (Ú. v. EÚ L 169, s. 58),

- rozhodnutie Rady 2007/868/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/445/ES (Ú. v. EÚ L 340, s. 100),
- rozhodnutie Rady 2008/583/ES z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868/ES (Ú. v. EÚ L 188, s. 21),
- rozhodnutie Rady 2009/62/ES z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583/ES (Ú. v. EÚ L 23, s. 25), ako aj
- nariadenie Rady (ES) č. 501/2009 z 15. júna 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2009/62/ES (Ú. v. EÚ L 151, s. 14)

(ďalej spoločne len „sporné akty“), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú odvolateľky.

I – Právny rámec

A – Rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001)

- 2 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373 (2001) navrhujúcu stratégie na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami, a najmä na boj proti jeho financovaniu. Článok 1 písm. c) tejto rezolúcie predovšetkým stanovuje, že všetky štáty majú bezodkladne vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi kontrolovaných a osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.
- 3 V uvedenej rezolúcii sa neuvádza zoznam osôb, na ktoré sa tieto obmedzujúce opatrenia musia uplatňovať.

B – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP

- 4 S cieľom vykonať rezolúciu 1373 (2001) Rada Európskej únie 27. decembra 2001 prijala spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).
- 5 Táto spoločná pozícia sa podľa svojho článku 1 ods. 1 uplatňuje na „osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe“. Odsek 2 tohto článku definuje, čo treba rozumieť pod pojmom „osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov“.
- 6 Článok 1 ods. 3, 4 a 6 spoločnej pozície 2001/931 stanovuje:

„3. Na účely tohto spoločného stanoviska [tejto spoločnej pozície – *neoficiálny preklad*] ,teroristický čin“ znamená jeden z nasledovných úmyselných činov, ktorý vzhľadom na svoju povahu alebo kontext môže vážne poškodiť krajinu alebo medzinárodnú organizáciu, ako je definovaný ako trestný čin podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ak bol spáchaný s cieľom:

- i) závažného zastrasovania obyvateľstva, alebo
- ii) neprimeraného nútenia vlády alebo medzinárodnej organizácie, aby vykonali alebo sa zdržali výkonu akéhokoľvek činu, alebo

iii) vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske a sociálne štruktúry krajiny alebo medzinárodnej organizácie:

...

k) účasť na aktivitách teroristickej skupiny, okrem iného aj poskytovaním informácií alebo materiálnych zdrojov alebo financovaním jej činností akýmkoľvek spôsobom s vedomím skutočnosti, že takáto účasť prispeje k zločineckým aktivitám tejto skupiny.

...

4. Zoznam v prílohe sa vypracuje na základe presných informácií alebo materiálu [skutočností – *neoficiálny preklad*] v príslušnom spise, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán prijal rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom bez ohľadu na to, či sa týka podnetu na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie [začatia vyšetrovania alebo trestného stíhania – *neoficiálny preklad*] za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [závažných a vierohodných dôkazoch a indíciách – *neoficiálny preklad*] alebo odsúdení za takéto skutky. Do tohto zoznamu sa môžu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada OSN identifikovala ako prepojené s terorizmom, a proti ktorým nariadila sankcie.

Na účely tohto odseku „príslušný orgán“ znamená súdny orgán, alebo tam, kde súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

...

6. Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname.“

C – Nariadenie (ES) č. 2580/2001

7 Vzhľadom na nevyhnutnosť vydať nariadenie na vykonanie opatrení opísaných v spoločnej pozícii 2001/931 na úrovni Spoločenstva prijala Rada nariadenie (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).

8 Pokiaľ ide o pojem „teroristický čin“, článok 1 bod 4 tohto nariadenia odkazuje na definíciu uvedenú v článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.

9 Podľa článku 2 nariadenia č. 2580/2001:

„1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:

- a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba, skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;
- b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo sprístupnené fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.

2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.

3. Rada konajúc jednomyseľne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4[,] 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie; takýto zoznam bude pozostávať z:

- i) fyzických osôb, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;
 - ii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;
 - iii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré vlastní alebo riadi jedna alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii);
 - iv) fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré konajú v mene alebo riadia jednu alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii).“
- 10 Pôvodné znenie zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (ďalej len „sporný zoznam“) bolo vypracované rozhodnutím Rady 2001/927/ES z 27. decembra 2001 (Ú. v. ES L 344, s. 83), v ktorom sa meno odvolateľky neuvádzalo.
- 11 Toto meno bolo do uvedeného zoznamu zaradené rozhodnutím Rady 2003/480/ES z 27. júna 2003, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2002/974/ES (Ú. v. ES L 160, s. 81).
- 12 Odvolateľka bola na spornom zozname ponechaná neskoršími rozhodnutiami Rady, a to najmä:
- rozhodnutím Rady 2003/646/ES z 12. septembra 2003, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2003/480 (Ú. v. EÚ L 229, s. 22),
 - rozhodnutím Rady 2006/379/ES z 29. mája 2006, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2005/930/ES (Ú. v. EÚ L 144, s. 21), ako aj
 - spornými aktmi.

II – Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné akty

- 13 Na objasnenie prvých okolností, ktoré predchádzali tomuto sporu, bod 1 napadnutého rozsudku odkazuje na rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 11. júla 2007, Al-Aqsa/Rada (T-327/03), v ktorom Súd prvého stupňa rozhodol o žalobe odvolateľky smerujúcej najmä k čiastočnému zrušeniu rozhodnutia 2003/480.
- 14 V bodoch 15 až 21 tohto rozsudku sa uvádza:
- „15 Zo spisu vyplýva, že žalobkyňa je nadácia založená podľa holandského práva v roku 1993. Je definovaná ako islamská inštitúcia sociálnej pomoci. Tvrdí, že podľa jej stanov je jej cieľom predovšetkým sociálna ochrana a zlepšenie životných podmienok Palestínčanov, ako aj pomoc Palestínčanom žijúcim na území okupovanom Izraelom. ... Žalobkyňa vyhlasuje, že nevstúpila do nijakej strany, a tvrdí, že v Holandsku v období rokov 2001 – 2002 vyzbierala vo forme darov približne jeden milión eur.

- 16 Dňa 3. apríla 2003 holandský minister zahraničných vecí prijal na základe rezolúcie Bezpečnostnej rady 1373 (2001) a Sanctiewet 1977 (holandský zákon o sankciách z roku 1977) v znení zákona zo 16. mája 2002, Sanctieregeling terrorisme 2003 (nariadenie o sankciách v oblasti terorizmu z roku 2003, Stcrt. 2003, č. 68, s. 11, ďalej len „Sanctieregeling“), [ktorým] bolo stanovené najmä zmrazenie všetkých finančných prostriedkov a finančných aktív žalobkyne.
- 17 Z odôvodnenia Sanctieregeling vyplýva, že bolo [prijaté] v očakávaní prijatia rozhodnutia Spoločenstva proti žalobkyni na základe nariadenia [č. 2580/2001] na základe nepriamych dôkazoch o prevodoch finančných prostriedkov vykonaných žalobkyňou na adresu organizácií, ktoré podporujú terorizmus na Blízkom východe. V odôvodnení Sanctieregeling sa spresňuje, že [sa zruší] okamihom nadobudnutia účinnosti takéhoto rozhodnutia Spoločenstva.
- 18 Žalobkyňa sa proti Holandskému kráľovstvu bránila návrhom podaným [voorzieningenrechter (ďalej len „sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia“)] na účely získania odkladu výkonu opatrení stanovených v Sanctieregeling.
- 19 [Medzitýmnym rozhodnutím] z 13. mája 2003 sudca rozhodujúci o nariadení predbežného rozhodnutia konštatoval, že Sanctieregeling vychádzalo hlavne z úradného memoranda riaditeľa Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (všeobecná spravodajská a bezpečnostná služba, ďalej len „AIVD“) zaslaného generálnemu riaditeľovi odboru pre politické záležitosti holandského ministerstva zahraničných vecí z 9. apríla 2003... Sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia uviedol, že toto memorandum obsahovalo len všeobecné tvrdenia a informácie o skutkovom stave, ktoré by boli spôsobilé podporiť tieto tvrdenia, chýbali,... že holandská vláda navrhovala, že sama preskúma informácie AIVD, na základe ktorých bolo toto memorandum vyhotovené, že žalobkyňa nespochybnila záujem uvedenej vlády zachovať dôvernú týchto informácií, a že navyše súhlasila s tým, aby takto postupovala... V tejto súvislosti sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia pripomenul, že dôverná kontrola relevantných dokumentov sudcom... bola... prípustná... z dôvodov verejného poriadku... Sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia preto nariadil holandskej vláde, aby mu umožnila dôverne sa oboznámiť so spisom obsahujúcim dôverné informácie AIVD, z ktorého vychádzalo už citované memorandum. Holandská vláda [tomuto rozhodnutiu] vyhovel a 21. mája 2003 sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia sa s predmetným spisom oboznámil v priestoroch AIVD.
- 20 [Druhým rozhodnutím o nariadení predbežného opatrenia z 3. júna 2003 (ďalej len „rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia“)] sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia zamietol návrh žalobkyne. V bode 3.2 [tohto rozhodnutia] sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia dospel na základe svojho vyšetrovania k záveru, že zistenia AIVD dostatočne odôvodňujú záver AIVD, podľa ktorého mali z finančných prostriedkov získaných žalobkyňou v Holandsku prospech organizácie napojené na islamské palestínske hnutie Hamas, a môžu odôvodniť aj záver, že niektoré z týchto organizácií napojených na Hamas poskytujú finančné prostriedky na účely páchania alebo napomáhania páchania teroristických činností Hamasu. V bode 3.3 [toho istého rozhodnutia] sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia dodal, že nezistil nijakú skutočnosť alebo okolnosť preukazujúcu, že by si AIVD nesprávne splnila úlohu, ktorá jej bola zverená na základe Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (zákon o spravodajských a bezpečnostných službách).
- 21 Sanctieregeling bolo [zrušené] 3. augusta 2003 (Stcrt. 2003, č. 146[, s. 9]).“
- 15 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. septembra 2003 odvolateľka podala žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiam 2003/480 a 2003/646 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania boli tieto rozhodnutia zrušené a nahradené neskoršími rozhodnutiami a že odvolateľka vyhlásila, že prispôsobuje svoje návrhy tomuto vývoju, Všeobecný súd konštatoval, že jeho preskúmanie sa bude týkať výlučne rozhodnutí, ktoré bolo ku

dňu skončenia ústnej časti konania ešte v platnosti, a to rozhodnutia 2006/379. V už citovanom rozsudku Al-Aqsa/Rada Všeobecný súd toto rozhodnutie zrušil v rozsahu, v akom sa týkalo odvolateľky, a to predovšetkým z dôvodu, že uvedené rozhodnutie nebolo primerane odôvodnené.

16 Novšie skutkové okolnosti sporu sú zhrnuté v bodoch 3 až 10 napadnutého rozsudku takto:

„3 Listom z 23. apríla 2007 Rada... oznámila žalobkyni, že podľa jej názoru sú dôvody jej pôvodného zahrnutia do [sporného zoznamu] stále platné, a preto má v úmysle ju na tomto zozname ponechať. K tomuto listu bolo pripojené odôvodnenie uplatnené Radou. Žalobkyni bolo tiež oznámené, že v lehote jedného mesiaca môže Rade predložiť pripomienky k jej úmyslu ponechať ju na tomto zozname a k dôvodom, na ktoré sa Rada v tejto súvislosti odvolala, ako aj všetky podporné dôkazy.

4 V odôvodnení pripojenom k uvedenému listu Rada uviedla:

„[Žalobkyňa] bola založená v roku 1993 v Holandsku ako nadácia podľa holandského práva. Získavala finančné prostriedky pre niektoré organizácie patriace k palestínskemu hnutiu Hamas, ktoré je uvedené na zozname skupín, ktoré sú zapojené do teroristických činov v zmysle článku 1 ods. 2 spoločnej pozície [2001/931]. Niektoré z týchto organizácií poskytujú finančné prostriedky na páchanie teroristických činov alebo na napomáhanie pri ich páchaní. Na tieto činy sa vzťahuje článok 1 ods. 3 [písm.] k) spoločnej pozície 2001/931 a sú spáchané s cieľmi uvedenými v článku 1 ods. 3 [písm.] i) a iii) uvedenej spoločnej pozície.

Na [žalobkyňu] sa teda uplatní článok 2 ods. 3 [písm.] ii) nariadenia... č. 2580/2001.

[Holandský] minister zahraničných vecí a minister financií rozhodli ministerským nariadením DJZ/BR/219-03 z 3. apríla 2003 (nazývaným Sanctieregeling Terrorisme), ktoré bolo vyhlásené v holandskom (úradnom vestníku) *Staatscourant* 7. apríla 2003, zmraziť celý majetok [žalobkyne]. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím LJN AF9389 z 3. júna 2003 prijatým predsedom oddelenia občianskeho práva Obvodného súdu v Haagu. Toto rozhodnutie dospieva k záveru, že [žalobkyňu] treba považovať za organizáciu podporujúcu Hamas a umožňujúcu mu páchanie teroristických činov alebo napomáhanie pri ich páchaní.

Rozhodnutie voči [žalobkyni] bolo teda prijaté príslušným orgánom v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.

Rada je presvedčená, že dôvody, ktoré viedli k zaradeniu [žalobkyne] na [sporný zoznam], zostávajú platné.

5 Je nesporné, že pod ministerským nariadením a rozhodnutím uvedenými v tomto odôvodnení sa rozumie Sanctieregeling a rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia.

6 Listom z 25. mája 2007 žalobkyňa predložila Rade svoje pripomienky, ktorými reagovala na jej kroky. Žalobkyňa kritizovala tak vecné dôvody uplatnené Radou pre jej ponechanie na spornom zozname, ako aj konanie vedené Radou.

7 Dňa 28. júna 2007... prijala Rada rozhodnutie [2007/445]. Rada týmto rozhodnutím ponechala meno žalobkyne na spornom zozname.

8 Podľa [odôvodnenia 5 tohto rozhodnutia]:

„Rada vykonala úplné preskúmanie zoznamu osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie... č. 2580/2001, ktoré sa požaduje podľa článku 2 ods. 3 tohto nariadenia. V tejto súvislosti Rada zohľadnila pripomienky a dokumenty, ktoré jej predložili dotknuté určité osoby, skupiny a subjekty.“

9 Podľa [odôvodnenia 6 uvedeného rozhodnutia]:

„Po tomto preskúmaní dospela Rada k záveru, že osoby, skupiny a subjekty uvedené v prílohe k tomuto rozhodnutiu sú zapojené do teroristických činností v zmysle článku 1 ods. 2 a 3 spoločnej pozície [2001/931], že príslušný orgán prijal vo vzťahu k nim rozhodnutie v zmysle článku 1 ods. 4 uvedenej spoločnej pozície a že by preto mali naďalej zostať predmetom osobitných obmedzujúcich opatrení ustanovených nariadením č. 2580/2001.“

10 Rozhodnutie [2007/445] bolo oznámené žalobkyni v liste Rady z 29. júna 2007. Odôvodnenie pripojené k tomuto listu (ďalej len „odôvodnenie“) je totožné s odôvodnením pripojeným k listu Rady z 23. apríla 2007...”

III – Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 17 Odvolateľka návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. septembra 2007 podala žalobu, v ktorej navrhla, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil rozhodnutie 2007/445 v rozsahu, v akom sa jej týka,
 - vyhlásil, že nariadenie č. 2580/2001 sa na ňu neuplatňuje, a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 18 Rada navrhla, aby Všeobecný súd zamietol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu a zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.
- 19 Holandské kráľovstvo a Komisia Európskych spoločenstiev, ktorým bol povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania, podporovali návrhy Rady.
- 20 Keďže Rada v priebehu konania prijala rozhodnutia 2007/868, 2008/583 a 2009/62, ako aj nariadenie č. 501/2009, ktorým sa zrušilo a nahradilo najprv rozhodnutie 2007/445 a potom každé z týchto troch rozhodnutí, odvolateľka postupne žiadala o možnosť upraviť svoje pôvodné návrhy tak, aby jej žaloba smerovala aj k zrušeniu týchto troch posledných rozhodnutí a tohto nariadenia v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú. V bodoch 31 až 45 napadnutého rozsudku Všeobecný súd týmto návrhom vyhovel.
- 21 Na podporu svojich návrhov odvolateľka v podstate uviedla päť žalobných dôvodov. Prvý z nich bol založený na porušení článku 1 ods. 1, 2 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001. Druhý bol založený na porušení zásady proporcionality. Tretí bol založený na porušení článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a podstatnej formálnej náležitosti. Štvrtý bol založený na porušení základného práva na pokojné užívanie svojho majetku. Nakoniec piaty dôvod bol založený na porušení povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 253 ES.

- 22 Všeobecný súd najprv preskúmal prvý žalobný dôvod, ktorý sa delil na štyri časti, založené na tom, že odvolateľka nie je osobou, skupinou alebo subjektom v zmysle článku 1 ods. 2 spoločnej pozície 2001/931, že nijaký príslušný orgán neprijal vo vzťahu k nej rozhodnutie v zmysle odseku 4 tohto článku, že nebolo preukázané, že odvolateľka mala v úmysle napomáhať páchanie teroristických činov, a napokon na tom, že odvolateľku ani nemožno považovať za subjekt napomáhajúci páchanie takýchto činov.
- 23 Všeobecný súd zamietol všetky tieto časti ako nedôvodné.
- 24 Pokiaľ ide o druhú časť prvého žalobného dôvodu, Všeobecný súd v bodoch 97 až 102 napadnutého rozsudku vzhľadom na kontext a účel článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 najmä konštatoval, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby bolo vnútroštátne „rozhodnutie“ prijaté v rámci trestného konania *stricto sensu*. Vyžaduje sa len to, aby toto rozhodnutie bolo prijaté v rámci vnútroštátneho konania, ktorého cieľom je priamo a predovšetkým uložiť preventívne alebo represívne opatrenie voči dotknutej osobe na základe boja proti terorizmu a z dôvodu jej účasti na terorizme. V prejednáwanej veci je rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia dostatočne priamo prijaté v rámci vnútroštátneho konania, ktorého cieľom je predovšetkým uložiť sankčné opatrenie hospodárskej povahy voči odvolateľke, teda zmrazenie jej finančných prostriedkov vykonané samotným Sanctieregeling, z dôvodu jej účasti na teroristickej činnosti.
- 25 Všeobecný súd z toho v bodoch 104 a 105 napadnutého rozsudku vyvodil, že rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia, posudzované spoločne so Sanctieregeling, sa tak s ohľadom na relevantnú vnútroštátnu právnu úpravu javí ako rozhodnutie príslušného vnútroštátneho orgánu zodpovedajúceho definícii v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, a teda v zásade mohlo samo osebe odôvodniť prijatie opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov odvolateľky na základe článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- 26 Pokiaľ ide o tretiu časť prvého žalobného dôvodu, Všeobecný súd v bode 127 napadnutého rozsudku rozhodol, že vzhľadom na medzitýmne rozhodnutie z 13. mája 2003 a rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia mohla Rada bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, zastávať názor, že odvolateľka vedela v zmysle článku 1 ods. 3 písm. k) spoločnej pozície 2001/931, že jej činnosť získavania a poskytovania finančných prostriedkov prispieva k trestnej činnosti teroristickej skupiny, ktorou je v prejednáwanej veci teroristická skupina Hamas. Podľa bodu 128 napadnutého rozsudku skutkové zistenia a posúdenia vykonané sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežného opatrenia na základe memoranda AIVD a skutočností obsiahnutých v spise, o ktoré sa opiera, ukazujú, že tento sudca bol zjavne presvedčený o tom, že odvolateľka vedela o konečnom použití svojich finančných prostriedkov na teroristické účely.
- 27 Následne Všeobecný súd preskúmal tretí žalobný dôvod, ktorému vyhovel. V tomto žalobnom dôvode odvolateľka tvrdila, že Rada vôbec nepreskúmala vhodnosť ponechania jej zaradenia na sporný zoznam a že tým porušila článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, ako aj podstatnú formálnu náležitosť.
- 28 Všeobecný súd po tom, ako v bodoch 161 až 169 napadnutého rozsudku pripomenul svoju judikatúru týkajúcu sa významu neskoršieho vývoja predmetného vnútroštátneho konania v rámci preskúmania zachovania osoby na spornom zozname podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, dospel v bode 172 tohto rozsudku k názoru, že od zrušenia Sanctieregeling v holandskom právnom poriadku už rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia, ktoré tvorí s týmto nariadením neoddeliteľný celok, nemôže platne slúžiť ako základ opatrenia Spoločenstva na zmrazenie finančných prostriedkov odvolateľky.
- 29 V bodoch 173 až 180 napadnutého rozhodnutia Všeobecný súd rozhodol, že keďže Sanctieregeling definitívne prestal vyvolávať akýkoľvek právny účinok z dôvodu jeho zrušenia, muselo to isté nevyhnutne platiť pre právne účinky rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, ktorým sa

jednoducho odmietlo pozastaviť účinky Sanctieregeling a ktoré obsahuje len predbežné posúdenie. Skutočnosť, že odvolateľka nepodala proti rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia odvolanie a nepodala ani žalobu vo veci samej, je irelevantná. Rada teda prekročila medze svojej voľnej úvahy, keď žalobkyňu pri pravidelnom preskúmaní jej situácie ponechala s konečnou platnosťou na spornom zozname.

- 30 Všeobecný súd vyvodil v bodoch 183 a 184 napadnutého rozsudku záver, že keďže tretí žalobný dôvod je dôvodný, treba sporné akty zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody a tvrdenia odvolateľky, takže už nebolo potrebné rozhodnúť o návrhu na vyhlásenie protiprávnosti nariadenia č. 2580/2001 na základe článku 241 ES.
- 31 Vo výroku napadnutého rozsudku Všeobecný súd zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky, a ďalej žalobu v zostávajúcej časti zamietol.

IV – Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 32 Vo svojom odvolaní vo veci C-539/10 P odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom odvolateľka uvádza odvolacie dôvody a argumenty proti odôvodneniu tohto rozsudku, a opätovne rozhodol s tým, že vyhovie návrhom, ktoré odvolateľka podala v prvostupňovom konaní, a zároveň opraví odôvodnenie, na ktorom sa napadnutý rozsudok zakladá, ako aj
 - zaviazal Radu na náhradu trov konaní na oboch stupňoch.
- 33 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie ako neprípustné,
 - subsidiárne zamietol odvolanie ako nedôvodné a
 - zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.
- 34 Holandské kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil odvolanie, ktoré podala odvolateľka, za neprípustné, a subsidiárne, aby zamietol odvolacie dôvody uvedené odvolateľkou.
- 35 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil odvolanie, ktoré podala odvolateľka, za neprípustné.
- 36 Holandské kráľovstvo vo svojom odvolaní vo veci C-550/10 P navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, vrátil vec Všeobecnému súdu a zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.
- 37 Odvolateľka vo svojom vyjadrení k uvedenému odvolaniu navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie, ktoré podalo Holandské kráľovstvo,
 - zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom odvolateľka uvádza odvolacie dôvody a argumenty proti odôvodneniu tohto rozsudku, a opätovne rozhodol s tým, že vyhovie návrhom, ktoré odvolateľka podala v prvostupňovom konaní, a zároveň opraví odôvodnenie, na ktorom sa napadnutý rozsudok zakladá, ako aj
 - zaviazal Holandské kráľovstvo na náhradu trov tohto konania a potvrdil povinnosť zaplatiť trovy konania, ktorú Všeobecný súd vyhlásil v napadnutom rozsudku.

- 38 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil odvolanie, ktoré podalo Holandské kráľovstvo, za dôvodné, zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu.
- 39 Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 4. februára 2011 boli veci C-539/10 P a C-550/10 P spojené na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj vyhlásenia rozsudku.

V – O odvolaniach

A – O odvolaní odvolateľky (C-539/10 P)

1. Argumentácia účastníkov konania

- 40 Odvolateľka tvrdí, že jej odvolanie je prípustné, hoci sa týka zrušenia vedľajších častí napadnutého rozsudku. Tento rozsudok totiž obsahuje určitý počet úvah, ktoré ju poškodzujú. Ak by Holandské kráľovstvo prijalo v súlade s uvedenými úvahami nové ministerské nariadenie, ktoré by Rada následne použila na to, aby opätovne zaradila odvolateľku do sporného zoznamu, muselo by sa opäť viesť nákladné a zdĺhavé konanie. Navyše v rámci takého konania by odvolateľka riskovala, že už nebude môcť uviesť dôvody, ktoré Všeobecný súd zamietol v napadnutom rozsudku, a to z dôvodu právnej sily rozhodnutej veci.
- 41 Vo svojej replike odvolateľka dodáva, že vo svojich návrhoch v prvostupňovom konaní sčasti neuspela v zmysle článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Navrhovala totiž, aby Všeobecný súd nielen zrušil sporné akty, ale tiež rozhodol, že nariadenie č. 2580/2001, z ktorého tieto akty vychádzajú, sa na ňu neuplatňuje. Všeobecný súd vyhovel len jej prvému návrhu a žalobu v zostávajúcej časti zamietol. Navyše zamietnutie prvého žalobného dôvodu pre jeho nedôvodnosť bolo rozhodujúce na zamietnutie žaloby v zostávajúcej časti. Len rozsudok o uplatniteľnosti nariadenia č. 2580/2001 by sa ako taký vzťahoval na budúce obdobné rozhodnutia o zmrazení a zamedzil by potrebe opätovne podať žaloby o neplatnosť proti takýmto rozhodnutiam, ktoré sú okrem iného pravdepodobné.
- 42 Rada, Holandské kráľovstvo a Komisia tvrdia, že odvolanie odvolateľky je neprípustné, pričom predovšetkým poukazujú na to, že toto odvolanie nesmeruje proti výroku napadnutého rozsudku alebo proti jeho odôvodneniu a že odvolateľka vo svojich návrhoch pred Všeobecným súdom nebola neúspešná v zmysle článku 56 Štatútu Súdneho dvora.

2. Posúdenie Súdny dvorom

- 43 Podľa článku 113 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý sa uplatňoval v okamihu podania odvolania, smerujú návrhy v rámci odvolania k úplnému alebo čiastočnému zrušeniu rozhodnutia Všeobecného súdu.
- 44 V prejednávanej veci však odvolanie odvolateľky nesmeruje dokonca ani k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozsudku, teda jeho výroku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, Zb. s. I-5853, body 83 až 85, ako aj z 21. decembra 2011, Iride/Komisia, C-329/09 P, bod 48), ale len k zmene niektorých jeho dôvodov, ako vo svojom odvolaní uznala samotná odvolateľka.
- 45 Pokiaľ ide totiž o návrh na zrušenie sporných aktov, odvolateľka mala v prvostupňovom konaní úspech na základe svojho tretieho žalobného dôvodu, ktorý smeroval len k nahradeniu odôvodnenia, pokiaľ ide o dve časti prvého žalobného dôvodu, ktoré Všeobecný súd zamietol.

- 46 Pokiaľ ide okrem toho o návrh na vyhlásenie neuplatniteľnosti nariadenia č. 2580/2001, ktorý podľa bodu 2 výroku napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol, treba konštatovať, že odvolateľka sa obmedzila na zdôraznenie tejto okolnosti v odôvodnení svojej repliky bez toho, aby dospela k záveru o zrušení tejto časti výroku napadnutého rozsudku.
- 47 Za týchto okolností je odvolanie neprípustné.
- 48 Tento záver nemožno vyvrátiť na základe tvrdení odvolateľky založených na právnej sile rozhodnutej veci.
- 49 Právna sila rozhodnutej veci sa totiž vzťahuje len na odôvodnenie rozsudku, ktoré je nevyhnutnou podporou pre jeho výrok, a preto je od neho neoddeliteľné (pozri rozsudky zo 14. septembra 1999, Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., C-310/97 P, Zb. s. I-5363, bod 54; z 1. júna 2006, P&O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya/Komisia, C-442/03 P a C-471/03 P, Zb. s. I-4845, body 44 a 47, ako aj z 19. apríla 2012, Artegoda/Komisia, C-221/10 P, bod 87). V prejednávanej veci však sa len dôvody vzťahujúce sa na tretí žalobný dôvod uvedený v prvostupňovom konaní, ktoré Všeobecný súd považoval za opodstatnené, neoddeliteľne viažu na zrušenie sporných aktov uvedených v bode 1 výroku napadnutého rozsudku.
- 50 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie podané odvolateľkou sa musí zamietnuť ako neprípustné.

B – O odvolaní Holandského kráľovstva (C-550/10 P)

1. Argumentácia účastníkov konania

- 51 Vo svojom jedinom odvolacom dôvode Holandské kráľovstvo Všeobecnému súdu vytýka, že nesprávne vyložil článok 1 ods. 4 a 6 spoločnej pozície 2001/93 a článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, keď zastával názor, že po zrušení Sanctieregeling už rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia nemohlo slúžiť ako základ na zaradenie odvolateľky do sporného zoznamu.
- 52 Po prvé Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, keď v bodoch 85 až 87 napadnutého rozsudku považoval rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia spolu so Sanctieregeling za „rozhodnutie príslušného orgánu“.
- 53 Toto rozhodnutie samo osebe totiž spĺňa presné kritériá formulované Všeobecným súdom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2009, Sison/Rada, T-341/07, Zb. s. II-3625, bod 111), podľa ktorých rozhodnutie musí byť prijaté v rámci vnútroštátneho konania, ktorého cieľom je priamo a predovšetkým uložiť preventívne alebo represívne opatrenie voči dotknutej osobe na základe boja proti terorizmu a z dôvodu jej účasti na terorizme. Rozhodnutie sudcu rozhodujúceho o nariadení predbežného opatrenia vo veci účasti odvolateľky na financovaní terorizmu predstavuje podstatnú časť jeho rozhodnutia, ktoré bolo okrem iného vydané v súvislosti s vnútroštátnym konaním smerujúcim k uloženiu preventívnych alebo represívnych opatrení v rámci boja proti terorizmu.
- 54 Po druhé Všeobecný súd v bodoch 172 a 180 napadnutého rozsudku nesprávne vyložil povinnosti, ktoré Rade prislúchajú pri pravidelnom preskúmaní na základe článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, keď zo zrušenia Sanctieregeling automaticky vyvodil, že ponechanie odvolateľky na spornom zozname už nebolo dôvodné.
- 55 Hoci toto zrušenie predstavuje okolnosť, ktorá sa má pri pravidelnom preskúmaní zohľadniť, Rada by mala tiež zohľadniť dôvod uvedeného zrušenia. V prejednávanej veci toto zrušenie nevyplýva z presvedčenia, že opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov odvolateľky už nebolo potrebné, ale z vôle vyvarovať sa prekryvaniu sa vnútroštátneho opatrenia a nariadenia Spoločenstva, ako sa uvádza

v odôvodnení ministerského nariadenia týkajúceho sa zrušenia Sanctieregeling. Za týchto okolností bola Rada oprávnená nevyvodiť zo zrušenia Sanctieregeling automaticky záver, že už nebolo potrebné ponechať odvolateľku na spornom zozname.

- 56 Komisia podporuje stanovisko Holandského kráľovstva a dodáva, že z odôvodnenia sporných aktov možno vyvodiť, že Rada považuje jediné rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia za „rozhodnutie príslušného orgánu“. V každom prípade treba zohľadniť tvrdenie Rady v rámci konania pred Všeobecným súdom, podľa ktorého sporné akty oprel o jediné rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia.
- 57 Okrem toho Komisia zdôrazňuje, že v rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia nebola otázka, či sa odvolateľka zapojila do teroristických činností, nastolená len ako otázka vedľajšej alebo incidenčnej povahy. Na to, aby sa mohlo rozhodnúť, či treba odložiť výkon Sanctieregeling, mal sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia preskúmať ústrednú otázku – čo mimochodom urobil – spočívajúcu v tom, či existovali postačujúce indície na vyvodenie záveru, že odvolateľka získavala finančné prostriedky v prospech organizácií napojených na Hamas, ktoré poskytujú finančné prostriedky na páchanie teroristických činov alebo na napomáhanie ich páchania.
- 58 Napokon Všeobecný súd nesprávne uplatnil článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, keďže nezohľadnil dôvody zrušenia Sanctieregeling ani skutočnosť, že odvolateľka nepodala proti rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia odvolanie a nepodala ani žalobu vo veci samej.
- 59 Naopak odvolateľka zastáva názor, že rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia samo osebe nesplňalo osobitné kritériá, ktoré Všeobecný súd stanovil na to, aby išlo o rozhodnutie v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Osobitne nejde o vnútroštátne konanie, ktorého cieľom je priamo a predovšetkým uložiť preventívne alebo represívne opatrenie voči dotknutej osobe. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia má len obmedzené právomoci. Vydáva len predbežné rozhodnutia a nemôže vyhlásiť deklaratórny rozsudok. Nevyhnutne len zabezpečuje rovnováhu medzi záujmami obmedzenými na túto oblasť. Zamietnutie vykonané týmto sudcom, pokiaľ ide o žalobu, ktorú odvolateľka podala na to, aby sa Holandskému kráľovstvu zakázalo zachovať opatrenie na zmrazenie jej aktív, teda neznamená schválenie konania tohto členského štátu.
- 60 Na druhej strane odvolateľka zdôrazňuje rozhodujúci význam, ktorý sa priznáva vnútroštátnemu rozhodnutiu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 v rámci prijatia rozhodnutia o ponechaní osoby na spornom zozname. Výklad Holandského kráľovstva priznáva Rade slobodu, ktorá nie je zlučiteľná s veľmi škodlivou povahou zmrazenia finančných prostriedkov ani s právnou ochranou.

2. Posúdenie Súdny dvorom

- 61 Holandské kráľovstvo vo svojom jedinom odvolacom dôvode v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že po zrušení Sanctieregeling už vo vnútroštátnom práve neexistoval „základ“, ktorý by z právneho hľadiska dostatočne odôvodňoval ponechanie odvolateľky na spornom zozname.
- 62 Na to, aby bolo možné rozhodnúť o dôvodnosti tohto odvolacieho dôvodu, treba preskúmať, či Všeobecný súd správne zastával názor, že sporné akty boli prijaté na základe presných informácií alebo skutočností obsiahnutých v spise, z ktorých vyplýva, že rozhodnutie zodpovedajúce definícii podľa článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 prijal vo vzťahu k odvolateľke príslušný orgán, ale že zrušenie Sanctieregeling vylučovalo ponechanie odvolateľky na spornom zozname.

63 Na tento účel treba článok 1 ods. 4 a 6 spoločnej pozície 2001/931, na ktorý odkazuje článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, vykladať s prihliadnutím na jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej jej súčasťou (pozri najmä rozsudky z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, Zb. s. I-6857, bod 50; zo 7. októbra 2010, Lassal, C-162/09, Zb. s. I-9217, bod 49, ako aj z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i., C-509/09 a C-161/10, Zb. s. I-10269, bod 54). Okrem toho treba zohľadniť osobitosti tejto veci.

a) Výklad článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931

64 Pokiaľ ide v prvom rade o znenie článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, tento článok stanovuje, že sporný zoznam je vypracovaný na základe presných informácií alebo skutočností obsiahnutých v spise, z ktorých vyplýva, že príslušný orgán prijal rozhodnutie proti uvedeným osobám, skupinám a subjektom, či už ide o začatie vyšetrovania alebo trestného stíhania pre teroristický čin, alebo pokus o spáchanie, účasť na spáchaní alebo napomáhanie spáchania takéhoto činu, ktoré je založené na závažných a dôveryhodných dôkazoch alebo indíciách, alebo ide o odsúdenie za takéto činy.

65 Podľa uvedeného odseku 4 prvého pododseku druhej vety možno do daného zoznamu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov identifikovala ako osoby prepojené s terorizmom a voči ktorým nariadila sankcie.

66 V súlade s druhým pododsekom toho istého odseku 4 „príslušný orgán“ znamená súdny orgán alebo, ak súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

67 Pokiaľ ide ďalej o základný cieľ a predmet nariadenia č. 2580/2001, ako aj spoločnej pozície, z ich odôvodnení vyplýva, že je ním boj proti medzinárodnému terorizmu tým, že ho oddelia od jeho finančných zdrojov zmrazením finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov fyzických alebo právnických osôb podozrivých z toho, že sa angažujú v činnostiach, ktoré sú s ním spojené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, Zb. s. I-6351, body 169 a 222, týkajúci sa osobitných obmedzujúcich opatrení namierených proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talibanom). Tieto akty teda nesmerujú k tomu, aby sprevádzali alebo podporovali vnútroštátne trestné konania, ale k tomu, aby sa predišlo páchaniu nových teroristických činov.

68 Navyše z odkazu na vnútroštátne rozhodnutie, ako aj z formulácie „presné informácie“ a „[závažné a vierohodné dôkazy a indície]“ vyplýva, že cieľom článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 je chrániť dotknuté osoby tým, že sa zabezpečí, že do sporného zoznamu budú zaradené len v prípade, ak existuje dostatočne silný skutkový základ, a že uvedená spoločná pozícia smeruje k tomu, aby sa tento cieľ dosiahol tým, že sa uplatní požiadavka rozhodnutia prijatého vnútroštátnym orgánom.

69 V prípade neexistencie prostriedkov Európskej únie na to, aby sama viedla vyšetrovania, pokiaľ ide o zapojenie určitej osoby do teroristických činov, je úlohou uplatnenia uvedenej požiadavky preukázať existenciu závažných a vierohodných dôkazov a indícií o zapojení dotknutej osoby do teroristických činností, ktoré vnútroštátne orgány považujú za spoľahlivé a ktoré ich vedú aspoň k prijatiu vyšetrovacích opatrení bez toho, aby sa požadovalo, aby bolo vnútroštátne rozhodnutie prijaté v osobitnej právnej forme alebo aby bolo uverejnené či oznámené.

70 Uvedená ochrana dotknutých osôb však nie je spochybnená, ak rozhodnutie neprijal vnútroštátny orgán v rámci konania, ktorého cieľom je uloženie trestných sankcií, ale v rámci konania, ktorého predmetom sú preventívne opatrenia. V tejto súvislosti treba zohľadniť skutočnosť, že článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 odkazuje na „[začatie vyšetrovania alebo trestného stíhania]“ bez toho, aby bola ďalej spresnená povaha a charakteristika uvedeného vyšetrovania alebo trestného stíhania.

- 71 Uvedená ochrana dotknutých osôb je zabezpečená aj vtedy, pokiaľ rozhodnutie prijaté vnútroštátnym orgánom nie je rozhodnutím, ktorým sa otvára vyšetrovanie, ale rozhodnutím, z ktorého sa vyvodzujú dôsledky vyšetrovania, keďže dotknutej osobe ukladá preventívne opatrenia, ale nepredstavuje odsúdenie za spáchanie trestného činu.
- 72 Tento záver je podporený skutočnosťou pripomenutou v bode 65 tohto rozsudku, podľa ktorej môže byť zaradenie do sporného zoznamu založené aj na sankcii, ktorú nariadila Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov. V rozsahu, v akom takéto sankcie vo všeobecnosti nemajú trestnú povahu, je totiž také zmrazenie finančných prostriedkov, ako bolo uložené v prejednávanej veci na základe Sanctieregeling, úplne porovnateľné so sankciou, ktorú prijala Bezpečnostná rada.
- 73 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že článok 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 umožňuje Rade, aby vychádzala z rozhodnutia, ktoré v nadväznosti na vyšetrovanie týkajúce sa účasti dotknutej osoby na financovaní teroristických činností ukladá také preventívne opatrenia, ako je zmrazenie finančných prostriedkov.
- 74 Okrem toho informácie AIVD týkajúce sa finančnej podpory teroristických činností Hamasu odvolateľkou, na základe ktorých bolo prijaté Sanctieregeling, považovali v prejednávanej veci za spoľahlivé nielen dvaja ministri zodpovední za prijatie Sanctieregeling, ale aj sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia po tom, ako sa oboznámil s dôverným spisom AIVD.
- 75 Navyše Sanctieregeling bolo prijaté príslušným orgánom v zmysle článku 1 ods. 4 druhého pododseku spoločnej pozície 2001/931.
- 76 Sanctieregeling totiž prijal holandský minister zahraničných vecí so súhlasom ministra financií na základe zákona o sankciách z roku 1977 (Sanctiewa 1977, Stb. 1980, č. 93 a 170) v znení zákona zo 16. mája 2002 (Stb. 2002, č. 270). Tento zákon zveruje uvedeným orgánom právomoc zmraziť finančné prostriedky osôb a subjektov najmä v rámci vykonávania rezolúcií Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov týkajúcich sa boja proti terorizmu. Ako správne konštatoval Všeobecný súd v bode 91 napadnutého rozsudku, netvrdí sa, že taký akt, ako je Sanctieregeling, patrí do právomoci súdnych orgánov, pokiaľ nejde o súdne preskúmanie jeho zákonnosti.
- 77 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa mohol správne domnievať, že Rada mala k dispozícii presné informácie a skutočnosti uvedené v spise, ktoré poukazujú na to, že rozhodnutie zodpovedajúce definícii podľa článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 prijal príslušný orgán vo vzťahu k odvolateľke.
- b) Požiadavky vyplývajúce z článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931
- 78 Podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 „mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname“.
- 79 S cieľom posúdiť prípadné dôsledky zrušenia Sanctieregeling pre rozhodnutia, ktoré mala Rada prijať v súlade s uvedeným ustanovením, treba pripomenúť, že znenie článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 odkazuje na rozhodnutie, ktoré prijal vnútroštátny orgán, pričom sa vyžaduje existencia presných informácií alebo skutočností obsiahnutých v spise, z ktorých vyplýva, že takéto rozhodnutie bolo prijaté.
- 80 Z uvedeného znenia ani zo znenia článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 nevyplýva, že okrem tejto podmienky musí rozhodnutie, ktoré bolo prijaté v minulosti, nevyhnutne naďalej platiť alebo vyvolávať právne účinky v okamihu, keď Rada rozhoduje o ponechaní osoby na spornom zozname.

- 81 Navyše treba zohľadniť úlohu odkazu na vnútroštátne rozhodnutie, ktoré je uvedené v bode 68 tohto rozsudku, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby bolo rozhodnutie Rady prijaté na dostatočnom skutkovom základe, ktorý by jej umožnil dospieť k záveru, že existuje nebezpečenstvo, že v prípade neprijatia potlačujúcich opatrení sa bude dotknutá osoba naďalej zapájať do teroristických činností.
- 82 Za týchto okolností je otázkou, o ktorú ide pri preskúmaní ponechania osoby na spornom zozname, to, či sa od zaradenia mena tejto osoby do uvedeného zoznamu alebo od predchádzajúceho preskúmania skutkový stav zmenil takým spôsobom, že už neumožňuje vyvodiť rovnaký záver o zapojení dotknutej osoby do teroristických činností.
- 83 V prejednávanej veci sa však zrušenie Sanctieregeling vôbec nezakladalo na nových skutočnostiach alebo dôkazoch, podľa ktorých sa odvolateľka už nezúčastňovala na financovaní terorizmu, či na zmene posúdenia takejto účasti príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.
- 84 Jediným dôvodom na uvedené zrušenie bol cieľ vyvarovať sa prekryvaniu sa vnútroštátnych opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov uložených na základe Sanctieregeling s opatrením na zmrazenie finančných prostriedkov stanoveným na úrovni Únie nariadením č. 2580/2001 po tom, ako bola odvolateľka zaradená do sporného zoznamu. Tento cieľ vyplýva z odôvodnenia ministerského nariadenia týkajúceho sa zrušenia Sanctieregeling. Potvrďuje to skutočnosť, že k tomuto zrušeniu došlo bez retroaktívneho účinku *ex nunc* a že v odôvodnení Sanctieregeling (Stcrt. 2003, č. 68, s. 11) už bolo oznámené, že sa zrušuje okamihom nadobudnutia účinnosti rozhodnutia Spoločenstva o zmrazení finančných prostriedkov.
- 85 Jediným cieľom uvedeného zrušenia teda bolo dodržiavanie článku 288 ods. 2 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že nariadenie Únie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v každom členskom štáte, čo podľa ustálenej judikatúry v zásade vylučuje prijatie rovnakých vnútroštátnych ustanovení alebo ich ponechanie v platnosti.
- 86 Súdny dvor totiž spresnil, že priama uplatniteľnosť nariadení, ak nie je stanovené inak, vylučuje, aby členské štáty prijali vnútroštátne ustanovenia ovplyvňujúce rozsah pôsobnosti samotného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. februára 1970, Bollmann, 40/69, Zb. s. 69, bod 4, ako aj z 18. júna 1970, Waren-Import-Gesellschaft Krohn, 74/69, Zb. s. 451, body 4 a 6).
- 87 Navyše Súdny dvor tvrdil, že členské štáty sú na základe povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o FEÚ, ktoré boli prijaté pri jej ratifikácii, povinné nebrániť priamemu účinku, ktorý je vlastný nariadeniam, takže striktné plnenie tejto povinnosti je nutnou podmienkou súčasného a jednotného uplatňovania nariadení Únie na celom jej území (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. októbra 1973, Variola, 34/73, Zb. s. 981, bod 10; z 31. januára 1978, Zerbone, 94/77, Zb. s. 99, body 24 a 25, ako aj z 28. marca 1985, Komisia/Taliansko, 272/83, Zb. s. 1057, bod 26). Osobitne členské štáty nemôžu prijať akt, ktorým by povaha právneho pravidla ako pravidla Spoločenstva a účinky, ktoré z toho vyplývajú, boli osobám podliehajúcim súdnej právomoci utajené (pozri rozsudky Variola, už citovaný, bod 11; Zerbone, už citovaný, bod 26; zo 14. októbra 2004, Komisia/Holandsko, C-113/02, Zb. s. I-9707, bod 16, a z 21. decembra 2011, Danske Svineproducenter, C-316/10, Zb. s. I-13721, bod 41).
- 88 Zmrazenie finančných prostriedkov uložené na základe vnútroštátnych ustanovení smerujúcich proti osobe, na ktorú sa tiež vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov uložené nariadením Únie, môže ovplyvniť rozsah pôsobnosti tohto nariadenia predovšetkým z dôvodu, že definícia finančných prostriedkov dotknutých zmrazením, ako aj pravidlá týkajúce sa udelenia výnimky na používanie zmrazených finančných prostriedkov na určité výdavky, ktoré sú upravené v článkoch 5 a 6 nariadenia č. 2580/2001, sa môžu na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie líšiť.

- 89 Za týchto okolností a s ohľadom na znenie a cieľ článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, ako sú uvedené v bodoch 78 až 82 tohto rozsudku, zrušenie Sanctieregeling nepostačuje na to, aby sa v dôsledku neho ponechanie odvolateľky na spornom zozname stalo nezlučiteľným s odsekmi 4 a 6 uvedeného článku 1.
- 90 Ďalej z napadnutého rozsudku nevyplýva, že existovali indície preukazujúce, že po prijatí Sanctieregeling sa skutkový stav alebo jeho posúdenie vnútroštátnymi orgánmi zmenil, pokiaľ ide o účasť odvolateľky na financovaní teroristických činností. Odvolateľka ani netvrdí, že Všeobecný súd opomenul takéto indície zohľadniť.
- 91 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 1 ods. 4 a 6 spoločnej pozície 2001/931, keď zastával názor, že po zrušení Sanctieregeling už vo vnútroštátnom práve neexistoval „základ“, ktorý by z právneho hľadiska dostatočne odôvodňoval ponechanie odvolateľky na spornom zozname, bez toho, aby sa náležite zohľadnil dôvod uvedeného zrušenia.
- 92 Jediný odvolací dôvod uvedený Holandským kráľovstvom je preto dôvodný, takže napadnutý rozsudok treba zrušiť.

C – O vzájomnom odvolaní uvedenom odvolateľkou vo veci C-550/10 P

- 93 Vyjadrenie k odvolaniu, ktoré odvolateľka podala vo veci C-550/10 P, sa tiež nazýva „vzájomné odvolanie“.
- 94 Ako pritom vyplýva najmä z článku 117 ods. 2 rokovacieho poriadku, vzájomné odvolanie vyžaduje, aby sa účastník konania, ktorý sa naň odvoláva, domáhal úplného alebo čiastočného zrušenia napadnutého rozsudku z dôvodu, ktorý nie je uvedený v odvolaní (pozri rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Zb. s. I-4951, bod 186), bez ohľadu na jeho pomenovanie.
- 95 V prejednávanej veci treba pritom konštatovať, ako správne uviedla Komisia, že znenie uvedeného vyjadrenia k odvolaniu sa obmedzuje na uvedenie dôvodov, pre ktoré podľa odvolateľky nemožno prijať dve časti dôvodu, ktorý uviedlo Holandské kráľovstvo. Naopak, pokiaľ ide o vzájomné odvolanie, nie je uvedené nijaké odôvodnenie. V tejto súvislosti nepostačuje v úvode vyjadrenia k odvolaniu požadovať, aby sa zohľadnil obsah odvolania vo veci C-539/10 P, ako bol zopakovaný a začlenený do tohto vyjadrenia k odvolaniu.
- 96 Za týchto okolností treba vzájomné odvolanie odvolateľky vyhlásiť za neprípustné.

VI – O žalobe pred Všeobecným súdom

- 97 V súlade s článkom 61 prvým odsekom druhou vetou Štatútu Súdneho dvora môže tento súd v prípade zrušenia napadnutého rozsudku vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.
- 98 V prejednávanej veci Súdny dvor zastáva názor, že stav konania súvisiaci so žalobou o neplatnosť sporných aktov, ktorú podala odvolateľka, dovoľuje, aby sám vydal konečný rozsudok.
- 99 Treba pripomenúť, že odvolateľka v podstate uviedla päť žalobných dôvodov.

A – O prvom žalobnom dôvode

- 100 Prvý žalobný dôvod, založený na porušení článku 1 ods. 1, 2 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, sa delí na štyri časti, ktoré sú spomenuté v bode 22 tohto rozsudku.
- 101 Na úvod treba uviesť, že Všeobecný súd zamietol všetky tieto časti a že odvolateľka vo svojom odvolaní napáda len zamietnutie druhej a tretej časti. Odvolateľka teda už nepožaduje zrušenie sporných aktov na základe tvrdení, ktoré boli pôvodne uvedené v prvej a štvrtej časti jej prvého žalobného dôvodu. Preto tieto časti netreba preskúmať.
- 102 Druhá časť prvého žalobného dôvodu odvolateľky je založená na tom, že nijaký príslušný orgán neprijal vo vzťahu k nej rozhodnutie v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Odvolateľka v tejto súvislosti predovšetkým tvrdí, že ani Sanctieregeling, ani rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia nepatria do jednej z kategórií rozhodnutí uvedených v tomto ustanovení.
- 103 Táto časť je nedôvodná. Z bodov 64 až 77 tohto rozsudku totiž vyplýva, že Rada mala k dispozícii presné informácie a skutočnosti uvedené v spise, ktoré poukazujú na to, že rozhodnutie zodpovedajúce definícii podľa článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 prijal vo vzťahu k odvolateľke príslušný orgán.
- 104 Pokiaľ ide o tvrdenie Rady obsiahnuté v jej vyjadrení k žalobe pred Všeobecným súdom, podľa ktorého sporné akty vychádzali len z rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia, treba pripomenúť úlohu odkazu na vnútroštátne rozhodnutie uvedeného v článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, ktorá spočíva v preukázaní existencie závažných a vierohodných dôkazov alebo indícií zapojenia dotknutej osoby do teroristických činností, ktoré vnútroštátne orgány považovali za spoľahlivé. Navyše odôvodnenie, ktoré bolo odvolateľke doručené dvakrát, a to listami z 23. apríla a 29. júna 2007, poukazuje na Sanctieregeling. Za týchto okolností uvedené tvrdenie Rady predstavuje len argument uvedený na podporu jej tvrdení, ktorý nemôže Súdny dvor pri posúdení zákonnosti sporných aktov zaväzovať (pozri analogicky rozsudok z 21. septembra 2010, Švédsko a. i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-8533, bod 65).
- 105 V tretej časti prvého žalobného dôvodu odvolateľka tvrdí, že z odôvodnenia, z rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia ani zo Sanctieregeling, dokonca ani z memoranda AIVD nie je zjavná aspoň minimálna forma úmyslu, pochybenia alebo vedomosti z jej strany, pokiaľ ide o podporu teroristických činností. Pritom dôkaz o týchto skutočnostiach, ktorý podľa nej musí predložiť Rada, je určujúci na účely uplatnenia spoločnej pozície 2001/931 a nariadenia č. 2580/2001. Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď predpokladala, že odvolateľka vedela, že niektoré organizácie, ktorým boli poskytnuté dary, boli napojené na Hamas a že tieto organizácie ďalej použili tieto finančné prostriedky na páchanie teroristických útokov.
- 106 V tejto súvislosti z okolností prejednávaného prípadu, na ktoré bolo správne poukázané v bodoch 128 až 132 napadnutého rozsudku, vyplýva, že Rada sa mohla bez toho, aby sa dopustila akéhokoľvek nesprávneho posúdenia, domnievať, že odvolateľka vedela v zmysle článku 1 ods. 3 písm. k) spoločnej pozície, že jej činnosť získavania a poskytovania finančných prostriedkov prispievala k teroristickým činnostiam.
- 107 Za týchto podmienok sa tretia časť prvého žalobného dôvodu, a teda tento žalobný dôvod v celkom rozsahu, musia zamietnuť ako nedôvodné.

B – O treťom žalobnom dôvode

- 108 Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a podstatnej formálnej náležitosti. V tomto žalobnom dôvode odvolateľka tvrdí, že Rada vôbec nepreskúmala pretrvávajúce dôvody pôvodného rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov a vhodnosť zachovania jej zaradenia do sporného zoznamu a že tak porušila podstatnú formálnu náležitosť.
- 109 Odvolateľka tvrdí, že už nemá nijaký prostriedok, aby nechala holandským súdom preskúmať faktickú správnosť alebo nesprávnosť obvinení vznesených AIVD v roku 2003, a už vôbec nie súčasné postavenie organizácií, ktorým zaslala finančné prostriedky. Navyše Rada nezohľadnila náležité skutočnosti, že Sanctieregeling a rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia neviedli v Holandsku k nijakému vyšetrovaniu alebo trestnému stíhaniu voči odvolateľke, aj keď bolo Sanctieregeling zrušené ihneď po prijatí prvého opatrenia Spoločenstva na zmrazenie jej finančných prostriedkov.
- 110 V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že z bodov 78 až 89 tohto rozsudku vyplýva, že samotné zrušenie Sanctieregeling nepostačuje na to, aby sa ponechanie žalobkyne na spornom zozname stalo nezlučiteľné s článkom 1 ods. 4 a 6 spoločnej pozície 2001/931.
- 111 Navyše, ako bolo uvedené v bode 90 tohto rozsudku, z napadnutého rozsudku nevyplýva, že existovali indície, že po prijatí Sanctieregeling sa skutkový stav alebo jeho posúdenie vnútroštátnymi orgánmi zmenili, pokiaľ ide o účasť odvolateľky na financovaní teroristických činností.
- 112 Odvolateľka ani neuvádza, že by Všeobecný súd opomenul zohľadniť takéto indície alebo že by Rada disponovala indíciami, ktoré ju mohli viesť k názoru, že po prijatí Sanctieregeling odvolateľka svoju účasť na financovaní teroristických činností pozastavila alebo ukončila, a to bez ohľadu na skutočnosť, že zmrazenie jej finančných prostriedkov malo za následok, že ďalšia takáto účasť na financovaní sa stala zložitejšou či dokonca nemožnou.
- 113 Za týchto okolností nemožno konštatovať, že si Rada nesplnila povinnosť vykonať opätovné preskúmanie podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931.

C – O druhom a štvrtom žalobnom dôvode

1. Argumentácia účastníkov konania

- 114 Vo svojom druhom a štvrtom žalobnom dôvode odvolateľka uvádza, že sporné akty zasahujú do jej základného práva na pokojné užívanie svojho majetku, čo je v rozpore so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva, najmä so zásadou proporcionality, s článkom 6 EÚ a článkom 1 prvého dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol podpísaný v Ríme 4. novembra 1950.
- 115 Žalobkyňa uznáva, že zmrazenie finančných prostriedkov nezasahuje do samotnej podstaty vlastníckeho práva dotknutých osôb k ich finančným aktívam, ale len do ich používania. V prejednávanej veci je však zásah vyplývajúci zo sporných aktov neprimeraný. Bolo totiž možné si vybrať medzi viacerými vhodnými opatreniami na boj proti financovaniu terorizmu, ktorý je sám osebe legitímnym cieľom, a zvolené opatrenie nie je opatrením, z ktorého by pre dotknutú osobu vyplývalo najmenej obmedzení.
- 116 V tejto súvislosti odvolateľka Rade vytýka, že zmrazila všetky jej finančné aktíva, pričom jej mohla takisto účinným a menej obmedzujúcim spôsobom zakázať vyplácanie finančných prostriedkov niektorým stanoveným organizáciám alebo jej mohla len zakázať finančnú podporu projektov uskutočňovaných v Palestíne, alebo povoliť vyplácanie finančných prostriedkov stanoveným humanitárnym organizáciám či zaviesť systém predchádzajúceho povolenia vnútroštátnych orgánov

pred každou finančnou transakciou, alebo jej ešte dokonca uložiť striktnú povinnosť odôvodniť použitie vyplatených finančných prostriedkov *a posteriori*. Odvolateľka pritom Rade vo svojom liste z 25. mája 2007 tieto alternatívne opatrenia navrhla.

- 117 Odvolateľka dodáva, že treba zohľadniť aj nadmerné neprijemnosti, ktoré jej sporné akty spôsobujú, keďže zasahujú do samotnej podstaty jej existencie ako poskytovateľa finančných prostriedkov v prospech charitatívnych organizácií. V dôsledku zmrazenia týchto finančných prostriedkov už nie je schopná vykonávať nijakú z činností, pre ktoré bola založená, medzi ktoré patrí aj charitatívna činnosť v Holandsku.
- 118 Navyše neurčité a potenciálne neobmedzené trvanie opatrení, o ktoré ide v prejednávanej veci, ktoré už platia viac ako štyri roky, posilňuje ich neprimeranú povahu. Je nemožné stanoviť obdobie, počas ktorého bude Rada považovať za nevyhnutné, aby sa na ňu tieto opatrenia uplatňovali. Samotná odvolateľka nemôže urobiť nič, aby zmenila jej stanovisko.
- 119 Rada, Holandské kráľovstvo a Komisia konštatujú, že sporné akty sú v súlade so zásadou proporcionality, takže právo odvolateľky pokojne užívať svoj majetok nie je porušené.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 120 Opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov uložené spornými aktmi je zabezpečujúcim opatrením, ktoré nemá dotknuté osoby zbaviť ich majetku (pozri rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, bod 358). Toto opatrenie však nepochybne obsahuje obmedzenie v užívaní práva odvolateľky vlastníť majetok, čo je obmedzenie, ktoré sa navyše musí považovať za značné vzhľadom na všeobecný dosah opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov a vzhľadom na skutočnosť, že jej bolo po prvýkrát uložené rozhodnutím z 27. júna 2003.
- 121 Podľa ustálenej judikatúry však právo vlastníť majetok v práve Únie nepožíva absolútnu ochranu. Preto je možné uplatňovanie tohto práva obmedziť, pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a vzhľadom na sledovaný cieľ nepredstavujú neprimeraný a neprípustný zásah, ktorý by narušil samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudky z 30. júla 1996, Bosphorus, C-84/95, Zb. s. I-3953, bod 21; Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, bod 355, ako aj zo 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Rada, C-548/09 P, Zb. s. I-11381, body 89, 113 a 114).
- 122 Navyše z ustálenej judikatúry vyplýva, že zásada proporcionality patrí medzi všeobecné zásady práva Únie a vyžaduje, aby prostriedky stanovené v ustanovení práva Únie boli primerané na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (pozri najmä rozsudky z 12. mája 2011, Luxembursko/Parlament a Rada, C-176/09, Zb. s. I-3727, bod 61, ako aj z 13. marca 2012, Melli Bank/Rada, C-380/09 P, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 123 Vzhľadom na taký zásadný cieľ všeobecného záujmu, akým je pre medzinárodné spoločenstvo boj proti hrozbám pre medzinárodný mier a bezpečnosť, ktoré predstavujú teroristické činy, a to prostredníctvom všetkých prostriedkov v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov, nemožno zmrazenie finančných prostriedkov, finančných aktív a iných hospodárskych zdrojov osôb identifikovaných podľa pravidiel stanovených v nariadení č. 2580/2001 a v spoločnej pozícii 2001/931 ako zapojených do financovania terorizmu považovať za nevhodné (pozri v tomto zmysle rozsudky Bosphorus, už citovaný, bod 26; Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, bod 363, ako aj Bank Melli Iran/Rada, už citovaný, bod 115).

- 124 Samotná odvolateľka uznáva legitímnosť sledovaného cieľa, ktorým je boj proti financovaniu terorizmu na účely zachovania mieru a medzinárodnej bezpečnosti, a nespochybňuje, že zmrazenie finančných prostriedkov môže tento cieľ dosiahnuť. Spochybňuje len nevyhnutnosť a primeranosť zmrazenia jej finančných prostriedkov uloženého spornými aktmi.
- 125 Pokiaľ ide o túto nevyhnutnú povahu, treba konštatovať, že alternatívne a menej obmedzujúce opatrenia uvedené odvolateľkou, ako je systém predchádzajúceho povolenia alebo povinnosť odôvodniť použitie vyplatených finančných prostriedkov *a posteriori*, neumožňujú tak účinne dosiahnuť sledovaný cieľ, ktorým je boj proti financovaniu terorizmu, najmä vzhľadom na možnosť obchádzať uložené obmedzenia.
- 126 Navyše čiastočné zmrazenie obmedzené na finančné aktíva, ktorými sa má financovať terorizmus, nie je upravené v spoločnej pozícii 2001/931 ani v nariadení č. 2580/2001. Rovnako je to v prípade rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001), ktorá v článku 1 písm. c) všeobecným spôsobom stanovuje, že štáty zmrazia finančné prostriedky a iné finančné aktíva alebo ekonomické zdroje osobám, ktoré páchajú alebo sa pokúsia spáchať teroristické činy. Na účely výkladu ustanovení Únie, ktoré smerujú k vykonaniu tejto rezolúcie, však treba zohľadniť jej znenie a cieľ (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 29. júna 2010, E a F, C-550/09, Zb. s. I-6213, bod 72; Bank Melli Iran/Rada, už citovaný, bod 104, ako aj Melli Bank/Rada, už citovaný, bod 55).
- 127 Pokiaľ ide o údajne neprimeranú povahu ponechania odvolateľky na spornom zozname na základe sporných aktov, treba pripomenúť, že články 5 a 6 nariadenia č. 2580/2001 stanovujú možnosť jednak povoliť používanie zmrazených finančných prostriedkov na pokrytie základných potrieb alebo na splnenie si určitých záväzkov a jednak poskytnúť osobitné povolenia umožňujúce uvoľniť zmrazenie finančných prostriedkov, iných finančných aktív alebo iných hospodárskych zdrojov (pozri analogicky rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, bod 364).
- 128 Navyše treba vziať do úvahy skutočnosť, že na rozdiel od osoby dotknutej vo veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Bosphorus, odvolateľka svojím správaním prispela k situácii, ktorá viedla k jej zaradeniu na sporný zoznam, ako vyplýva z Sanctieregeling a z rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia.
- 129 Napokon ponechanie odvolateľky na spornom zozname na základe sporných aktov nemožno považovať za neprimerané z dôvodu údajnej potenciálne neobmedzenej povahy. Toto ponechanie totiž podlieha pravidelnému preskúmvaniu, aby sa zabezpečilo, že osoby a subjekty, ktoré už nesplňajú kritériá na to, aby boli uvedené na spornom zozname, sa z neho vyškrtnú (pozri analogicky rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný, bod 365).
- 130 Z toho vyplýva, že vzhľadom na prvoradú dôležitosť boja proti terorizmu s cieľom zachovania mieru a medzinárodnej bezpečnosti obmedzenia práva odvolateľky vlastníť majetok na základe sporných aktov nie sú neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom.
- 131 Druhý a štvrtý žalobný dôvod sú preto nedôvodné a musia sa zamietnuť.

D – O piatom žalobnom dôvode

1. Argumentácia účastníkov konania

- 132 Vo svojom piatom žalobnom dôvode odvolateľka tvrdí, že rozhodnutie 2007/445 z viacerých dôvodov nespĺňa požiadavku odôvodnenia stanovenú v článku 253 ES.
- 133 Po prvé Rada neuviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že rozhodnutie v prejednávanej veci prijal príslušný orgán v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.

- 134 Po druhé Rada len preukázala, prečo odvolateľka podľa nej spadala do formálnej pôsobnosti nariadenia č. 2580/2001, avšak neuviedla dôvody, pre ktoré sa pri výkone svojej diskrečnej právomoci domnievala, že voči odvolateľke sa skutočne malo prijať opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov.
- 135 Po tretie Rada neuviedla osobitné a konkrétne dôvody, pre ktoré sa po opätovnom preskúmaní domnievala, že dôvody na zmrazenie finančných prostriedkov odvolateľky pretrvávajú. Vyjadruje len svoje „presvedčenie“, že dôvody na prvotné zaradenie odvolateľky do sporného zoznamu naďalej platia.
- 136 Po štvrté odvolateľka Rade vytýka, že sa vôbec nesnažila odpovedať na odôvodnené pripomienky, ktoré jej predložila vo svojom liste z 25. mája 2007.
- 137 Rada a Komisia zastávajú názor, že rozhodnutie 2007/445 je v spojení s odôvodnením a nariadením č. 2580/2001 primerane odôvodnené.

2. Posúdenie Súdny dvorom

- 138 Podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknutým osobám umožnilo pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať toto opatrenie (pozri najmä rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63; Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, bod 166, ako aj E a F, už citovaný, bod 54).
- 139 Požiadavka odôvodnenia musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka (pozri najmä rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 63; Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, bod 166, ako aj Melli Bank/Rada, už citovaný, bod 93).
- 140 Nevyžaduje sa, aby boli v odôvodnení presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 63; z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb. s. I-6079, bod 66, ako aj Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, bod 166).
- 141 Z tejto judikatúry predovšetkým vyplýva, že článok 253 ES nemožno vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby Rada podrobne odpovedala na pripomienky, ktoré odvolateľka predložila, keď s ňou konzultovala pred prijatím predmetného rozhodnutia (pozri analogicky rozsudky z 10. mája 1960, Barbara Erzbergbau a i./Vysoký úrad, 3/58 až 18/58, 25/58 a 26/58, Zb. s. 367, 411, ako aj zo 17. novembra 1987, British American Tobacco a Reynolds Industries/Komisia, 142/84 a 156/84, Zb. s. 4487, body 72 a 73).
- 142 Navyše v odôvodnení, ktoré bolo odvolateľke oznámené spolu s rozhodnutím 2007/445, sa uvádzali individuálne a osobitné dôvody, ktoré Radu priviedli k tomu, aby v súlade s článkom 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 zastávala na základe informácií, ktoré vnútroštátny orgán považoval za spoľahlivé, názor, že odvolateľka sa zúčastňovala na financovaní terorizmu. Takéto skutočnosti boli postačujúce na to, aby odvolateľke umožnili pochopiť, čo sa jej vytýkalo.
- 143 Tento záver platí aj pre ostatné sporné akty, keďže je nesporné, že odôvodnenia, ktoré uvádza Rada na odôvodnenie týchto aktov, boli totožné s vyššie uvedeným odôvodnením.

- 144 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie odvolateľky, z článku 1 písm. c) rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1373 (2001) a z článku 2 ods. 1 a 3 rozhodnutia č. 2580/2001 vyplýva, že zmrazenie finančných prostriedkov osôb, ktoré sa zúčastňujú na teroristických aktoch, je pravidlom. Rade teda nemožno vytýkať, že neuviedla ďalšie dôvody, ktoré ju mohli viesť k názoru, že sa voči odvolateľke skutočne malo prijať opatrenie na zmrazenie finančných prostriedkov.
- 145 Pokiaľ ide o tretie tvrdenie odvolateľky, založené na neuvedení dôvodov, pre ktoré Rada zastávala názor, že dôvody na zmrazenie finančných prostriedkov odvolateľky pretrvávajú, treba pripomenúť, ako sa konštatuje v bodoch 111 a 112 tohto rozsudku, že neexistujú indície preukazujúce, že po prijatí Sanctieregeling sa skutkový stav alebo jeho posúdenie vnútroštátnymi orgánmi zmenili, pokiaľ ide o účasť odvolateľky na financovaní teroristických činností. Odvolateľka ani neuvádza, že Rada disponovala indíciami, ktoré ju mohli priviesť k názoru, že po prijatí Sanctieregeling odvolateľka svoju účasť na financovaní teroristických činností pozastavila alebo ukončila.
- 146 Za týchto podmienok už nie je potrebné podrobnejšie vysvetliť, prečo bola Rada presvedčená, že dôvody na zaradenie odvolateľky do sporného zoznamu naďalej platia.
- 147 Preto treba zamietnuť posledný žalobný dôvod a v dôsledku toho aj odvolanie ako celok.

VII – O trovách

- 148 Podľa článku 122 prvého odseku Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak nie je odvolanie dôvodné alebo ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Odsek 4 prvý pododsek uvedeného článku 69 stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.
- 149 Keďže odvolaniu Holandského kráľovstva sa vyhovel a odvolanie odvolateľky, ako aj jej žaloba proti sporným aktom boli zamietnuté, je opodstatnené v súlade s návrhmi Holandského kráľovstva a Rady zaviazat odvolateľku na náhradu vlastných trov konania, ako aj trov konania, ktoré vznikli Holandskému kráľovstvu a Rade v týchto odvolacích konaniach, a trov konania, ktoré vznikli Rade v prvostupňovom konaní.
- 150 Komisia ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom a pred Súdnym dvorom, ako aj Holandské kráľovstvo ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom znášajú vlastné trovy konania, ktoré im vznikli v príslušných konaniach.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2010, Al-Aqsa/Rada (T-348/07), sa zrušuje.**
- 2. Žaloba a odvolanie Stichting Al-Aqsa sa zamietajú.**
- 3. Stichting Al-Aqsa znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Holandskému kráľovstvu a Rade Európskej únie v týchto odvolacích konaniach, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Rade v prvostupňovom konaní.**

4. Európska komisia ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom Európskej únie a pred Súdny dvorom Európskej únie, ako aj Holandské kráľovstvo ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom znášajú vlastné trovy konania, ktoré im vznikli v príslušných konaniach.

Podpisy